

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan sveder, izmisti nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vsa leta 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština zraha. Za oglasila plačuje se od štiritopne pet-vrste po 6 kr., če se oglasilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopiši naj se isvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnistvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oglasila, t. j. vse administrativne stvari.

Deželnozborska volitev v Ptui.

Od Drave, 27. septembra.

V kmetskih občinah smo Slovenci pri volitvah za deželni zbor sijajno zmagali. V mestih in trgih se zmagala sicer ni mogla doseči, a dobili smo častne manjšine, ki pričajo, da v obče ne nazadujemo. Nazadovanje pojavlja se le v nekaterih postojankah, kriva je pa tega najbolj lastna desorganizacija, lastna popustljivost in malomarnost.

To se more posebno trditi in se da skoro s številkami dokazati glede volitve za ptujsko mestno skupino. Razložek glasov znaša na vseh petih voliščih 117 glasov. Večina teh 117 glasov dobila se je le v mestu Ptui, v katerem se je oddalo za slovenskega kandidata 20, reci: celih dvajset glasov. Že nemški listi nekako z veseljem javljajo, da smo v tem mestu od zadnje volitve nazadovali za štiri glase, kajti pri volitvi leta 1890. oddalo se je za našega kandidata 24 glasov, letos pa kakor rečeno samo 20. To se mora pripisovati razcepjenosti ptujskih Slovencev in popolni nebrizi političnega društva „Pozor“, katero že več let sem niti ne živi, niti ne umre, niti ne spi niti ne dremuje, ampak se v jednomer nabaja v agoniji. To se posebno razvidi iz tega, ker se voditelji tega društva in sploh naši politični vodje niso brigali, da bi se dobil pravočasno imenik volilcev, da bi se stavile reklamacije v to svrhu, da se iz imenika izločijo tisti nasprotniki, ki niso imeli volilne pravice in vendar bili vanj upisani ter so tudi volili. Nikdo ni pregledal volilnega imenika, da bi se reklamovali tisti naših volilcev, ki imajo volilno pravico, a niso bili v volilni imenik vzeti, nikdo se ni briga za to, da bi se vsaj mej čitalniškimi udi razvila kaka agitacija na korist našemu kandidatu, dasiravno se je pri shodu zaupnih mož v Mariboru izrecno poudarjalo, da se mora vsaj pri naših soimšljenikih v mestih z vso energijo agitirati.

Ta, obžalovanja vredna letargija bila je vzrok, da se kakih 15 do 20 čitalniških udov ni volitve udeležilo, dasiravno so bili volilci in v volilnem imeniku vpisani. Da, celo to sramoto smo doživeli, da je jeden izmed čitalniških članov volil nasprot-

nega kandidata dr. Kokoschinegga! To nerazumljivo postopanje društva „Pozor“ je zakrivilo, da se nikdo ni pobrinil za to, da bi se protestiralo proti volilnemu imeniku, ker so bili vpisani taki nemški volilci, ki nimajo ali državlanskega prava, ali pa iz drugih vzrokov ne smejo voliti; to nerazumljivo postopanje naših „Pozorašev“ je zakrivilo, da se na dan volitve v tistem trenutku, ko se je volilna komisija odločila za to, da smejo ženske voliti po pooblastilih, ni nikdo pobrinil zato, da bi tiste ženske dale pooblastila za našega kandidata, od katerih bi to pričakovati ali zahtevati smeli; to nerazumljivo postopanje naših političnih voditeljev je zakrivilo, da nekateri obitniki, ki niso zavzeti za prusijanstvo, niso volili z nami, dasi bi jih bilo lahko pridobiti, ampak so glasovali proti nam, dasi bi se bili tudi lahko brez vsake škode za svoj obrt volitve vzdržali; ta nerazumljiva in obžalovanja vredna malomarnost cele naše stranke, oziroma njenega vodstva se mora tem bolj očitno grajati, ker je bila takrat, ko je dr. Kokoschinegg imel zborovanje, vendar peščica slovenskih mož toliko srčna, da se je oči v oči postavila po robu in bičala nedostatke njegovega gospodarskega programa. G. dr. Brumen je takrat, kakor je bilo že v nemških novinah čitati, pobijal nazore dra. Kokoschinegga s takim uspehom, da mu niti on, niti kateri drugi izmed njegovih pristašev v Ptui, ki pa ne slove (to bodi mej vrstami povedano) po posebni duhovitosti, ni mogel kaj stvarnega odgovorjati, ampak g. tiskar Blanke je priporočal kandidaturu dra. Kokoschinegga le zgolj iz tega vzroka, ker je nemški nacionalec.

Da pa občinstvo izve, da ne pretiravamo, bodi povedano še sledeče: Vsi ptujski duhovniki obah far, ki so v volilni imenik kot volilci bili vpisani, se, izvzemši samo jednega, volitve niso udeležili. Že s tem je zgubil naš kandidat 9 glasov. Temu postopanju se moramo tem bolj čuditi, ker so se na dan volitve v kmetskih občinah duhovniki z dežele v lepem sporazumljenju z inteligenco udeležili volitve in bili celo večinoma volilni možje. Čuditi se moramo temu toliko bolj, ker nam ni znano, da bi bil obče čislani mariborski vladika izdal kako

višje pastirsko povelje, češ, da se duhovniki na deželi smejo v volitve vtikati, duhovniki v mestih pa niti ne smejo voliti. Vprašamo gg. duhovnike: Ali bi mar katoliška stvar kako škodo trpela, če bi bil izvoljen g. Ivan Kočevar v Središču, ter bi se boril v istem klubu, za ista načela in težnje, kakor gg. župnika Lendevšek in Žičkar? Od volitve je izostal tudi odlični pisatelj slovenski ter odlični slovenski odvetnik, tast že izvoljenega slovenskega poslanca in kakor že rečeno, se je tudi precejšnje število čitalničarjev vzdržalo volitve, ker ni bilo nobene agitacije. Naš kandidat bi bil lahko dobil namesto 20 vsaj 50 glasov, če bi bil storil vsak svojo dolžnost. Če se pomisli dalje, da je izmed Nemcev tudi gutovo kakih 20 ali 30 per nefas volilo, je razvidno, da smo bili jako blizu zmage.

Ta zmaga nam bi bila še sigurnejša, če bi se v sosednem trgu Rogatecu kaj storilo za narodno probojo in če bi se kaj delalo. Upati je, da se v bodočnosti to popravi. Neobhodno potrebno je v to svrhu, da se odstrani tista razcepljenost in desorganizacija, katera sedaj vlada v Ptui v obče, posebno pa pri hirsjočem društvu „Pozor“, ki niti več imena ne zasluži.

Da se nas nasprotniki boje in imajo vzrok se nas bati, izbaja iz tega, ker dr. Kokoschinegg na gospodarstvenem polju ni poseben veščak, torej tudi ne more doseči nobenih uspehov. Izbaja pa to tudi iz tega, ker se čuje sedaj sem in tja govorica, da se bode narodni trg Središče izločil iz dosedanje mestne skupine Ptui ter priključil volitvenemu okrožju mesta Maribor, češ, da tam narodni glasi ne škodujejo. Bodisi temu kakor hoče, naši poslanci se bodo takemu početju z vso silo upreti morali, kajti taka volilna geometrija bila bi a la Barnum.

Sveta dolžnost nas pa veže, da čestitim narodnjakom v Središču, v Ljutomeru in v Ormožu, ki so rešili narodno čast pri napominani volitvi, izrečemo najsrčnejšo narodno zahvalo. Dal Bog, da nam po prihodnji volitvi ne bode treba grajati takih nedostatkov, kakor sedaj, dal Bog, da se bomo takrat vsi v slogi in jednosti veselili narodne zmage!

Juste milieu.

Listek.

Troje ljubimskih zgodb.

Spisal L. Lipovec,

I.

Prišel sem z Dunaja — po prvem letu svojega akademičnega življenja — na počitnice; leto in dan nisem videl rodnega mi mesteca. Hitel sem tedaj obiskat stare znanke in znanice; že tretji ali četrti poset veljal je obitelji Brežnikov. To ni obitelj s kopo otrok, temveč vseh skupaj so le trije. Pa še od teh je bila doma le tata Zofija in njena nečakinja Tončka; Alfonz, brat Tončkin, pa je bil tedaj, skončavši pred letom lekarniške študije, ravno pri vojaki. In prav je bilo, da ni bilo doma tega Alfonza, nisem ga baš maral. Zanimala me je pa pač gospica Tončka, ki je bila komaj mesec dni doma, dovršivši višjo deklinško šolo v Gradcu. Tudi sem imel zanjo nekaj novic!

Pridem v hišno vežo, ko mi zadone nasproti sentimentalni zvoki „dekličine molitve“. Grem do stanovanja; seveda debelušna Manica vsprejme me s svojim obligatnim: „Jej, jej, kaj so oni“ že zopet tukaj, oh, gospé pa ni doma; vedó, šli so na trg, danes... „Nič ne dé“, jo prekinem, vsaj mi je še ljubše, da bodeva s Tončko sama.

Potrkam; drugič, tretjič... Baš igra Tončka z neznanškim občutkom konec „molitve“. Treba potrpeti. Pa komaj je pri krsji, že zopet ponavlja ravno isti konec. Ubogi klavir!

Še jedenkrat potrkam, to pot silneje, potem pa hitro vstopim. Tončka vstane nagloma raz sedež ter me nekako zmočeno pogleda.

Poklonim se jej, opravičuj se, da sem tako na naglioma vstopil. Sevé, ona mi ne da opravičiti se, ter me uljudno vabi v posetno sobo na mehki fotelj.

Aj, mislim si, to ti je pa nastala iz punice lepa gospodična! Glaj, njen visoki stas, močna, morda za njena leta še preobilna postava. In pa te temno-rujave dolge kite, temne oči, biserni zobki... Lepo, lepo...

Sedeva. Sedaj sem šele opazil, da ima moj visà vis rahlo objokane oči. Skoro bi kaj o tem zinil, pa že me dama povpraša:

„Kaj si bodete pač mislili, ko ste me videli v solzah?“

„O gospica, to znači mehko prav, sočutno srce! Sevé, „molitev dekličina“ pa je tudi skladba, ki sega v srce.“

„A vi ste poslušali? In veste, me dekleta imamo pač mehko srce, ki ga glasba precej presune.“

„Gotovo, vsaj še naša moška, trda srca omeči glasba... seosebno, če se vglobimo v predmet glasbe.“

„Kaj ste si pač mislili vi pri tem komadu?“

„Jaz? Predstavljal sem si pač mlado, nesrečno devojko, ki vzdihuje...“

„Ne, gospod, vi hočete zopet naš spol smešiti, predbacivate sentimentalnost...“

„Nikakor, oprostite...“

„Da, oprostite, da vas ne pustim govoriti. Jaz sem mej sviranjem molila, v istini iz dna duše molila, bolj molila kot v cerkvi, in to me je ganilo do solz!“ Globoko je vzdihnila gostobesedna Tončka.

„Lepo, lepo... pa dovolite mi drzno vprašanje, zakaj ali... za koga ste pa tako silno molili; zdi se mi, da nekaj slutim?“

„Vi slutite? Nimata ideje... Bili ste na Dunaji —“

„Vi pa v Gradcu; ali Janko je moj sošolec, in midva si dopisujeva še vedno!“

„Kaj, on vam piše? Morda o meni?“

„A — vi se sami izdajate? Naročil mi je za vas stotero pozdravov, ter... — nekdo zveni — obljubil, da letos vas in mene obišče!“

„Hvala vam, hvala... moja molitev je uslišana; oprostite, odpreti grem!“

Njena teta je prišla; dobrovoljno se je smejala

V Ljubljani, 28. septembra.

Krščanski socialisti, ali bolje rečeno prikriti klerikalci so jako zvit ljudje. Na Danaju so nemški nacionalci in zabavljajo proti Čehom, na Moravskem pa v Znojmu in Iglavi, ko se poganjajo za češke glasove, njih kandidatje lepo češki govore, da bi ujeli češke glasove. Klerikalizem se zares ravna po tem, da namen posvečuje sredstva. Tukaj se pokaže v vsaj nagoti, v drugi deželi se skriva za socialne ideje, in če mu ugaja, tu je narodno strpljiv, ondu zopet nestrpljiv do skrajne meje. Ravna se po tem, kakšnega mišljenja je prebivalstvo, v resnici pa zasleduje povsod le svoje namene, samo da jih v nekaterih krajih klerikalci skrivajo, ker vedo, da ne bi ničesa opravili, da pokažejo svojo barvo. Če bodo na Moravskem s svojimi češkimi govori kaj opravili, se še ne ve, ker češko in nemško prebivalstvo vanje ne kaže zaupanja.

Klerikalno gibanje v Galiciji. Tudi v Galiciji skušajo klerikalci osnovati posebno stranko. Duhovščina je že imela več posvetovanj, na katerih se je posvetovalo o političnem položaju in kaj je potreba storiti proti ljudski ali kmetijski stranki. Poljski duhovščini je ta stranka posebno nepovoljna, ker hoče voliti kmete in neče duhovščini priznavati upliva na politiko. Na tem sbodu se je govorilo tudi o tem, da se upelje verska šola za Galicijo. Listi poljske narodne stranke so kaj odločno nastopili proti temu klerikalnemu gibanju. Prete, da začno proti klerikalizmu najhujši boj. Ta boj ne bode v prid veri, to si klerikalci lahko mislijo. Klerikalno gibanje v Galiciji pa ni brez pomena na občno avstrijsko politiko. Dosedaj so Poljaki v državnem zboru navadno podpirali klerikalizem, v bodoče ga pa ne bodo, ko bodo videli, da jim doma nevaren postaja.

Zarota proti Stojilovu. Kakor so včasih prihajala iz Bolgarije poročila o zarotah proti Stambulovu tako se sedaj poroča o zaroti proti Stojilovu. Dve osebi so prijeli, ko sta kradli dinamit. Izpovedali sta, da ju je najela Radoslavova stranka, da ubijeta ministerskega predsednika. Hitro so zaprli več opozicijsincev. Če je kaj resnice na tem atentatu, ne vemo. Prav lahko je mogoče, da vlada le išče kacega povoda, da bode strožje postopala proti opoziciji. Stambulov je znal tudi vselej najti kako zaroto, če se je njegovo stališče majalo in mu je opozicija delala neprijaznosti. Morda hoče Stojilov samo posnemati svojega prednika. Bil je nekaj časa pod Stambulovom minister in torej dobro ve, kako je ta vladal in dolgo umel kneza prepričati, da le on jedini more vzdrževati red v deželi.

Car v Angliji. Če bode potovanje ruskega carja imelo kak poseben upliv na evropsko politiko, se dosedaj še ne ve. Ruski listi, ki so dosedaj jako neprijazno pisali o Angliji, so nakrat presukali svojo pisavo. Sedaj naglašajo, da je popolnoma napačna misel, da bi Rusija in Anglija morali biti nasprotni, ali da Anglija skuša samo škodovati Rusiji. Rusija in Anglija sta se še samo enkrat bojevali mej seboj, to je v krimski vojni. Nasprotje mej Rusijo in Anglijo prihaja le od tod, da velika Rusija nima nobenega svobodnega pota do morja, dočim Anglija vlada po vseh morjih. Zaradi tega se pa še vedno

ne more govoriti o kakem sovrastvu. Celo tisti listi pišejo sedaj prijazno o Angliji, ki so dosedaj vedno zabavljali proti njej in tudi zlasti vladai. Dobili so gotovo kak migljaj, da naj zavzemo drugačno stališče. Pri tem pa moramo omeniti, da je ruski car osebni prijatelj princa Waleskega.

Dopisi.

Z Bleda, 25. septembra. Če prideš sedaj v slavnoznani Bled, hoteč čez več let zopet si ga ogledati, ostrmiš, videč njegovo veliko izpremembo tekom zadnjih desetletij. Kjer si pred leti zrl le pusto stru ali borne kmetijske kočice, vrste se sedaj krasne vile in lepi nasadi; po cestah pa vidiš šetati množice tujcev, pomenkujočih se v tebi neznanih jezikih. Skoraj če čutiš tujega tukaj in ne hote se ti vrine vprašanje: Kje stanuje nekdanji lastnik teh krajev? Gmotno potrli domačin se je umaknil od mačne jezerske obali v okolico, kjer uživa, kar mu zemlja po trudapolnem naporu podaja, ne meneč se za ostali svet. Razmere pa so se izpremenile in človek se mora marsičesa priučiti, mora biti podjeten, da more dandanes izhajati. Ljudstvo potrebuje zavednosti in omike, potrebuje pouka o umnem gospodarstvu in racionalnem obdelovanju posestva, da more klubovati tujim pritiskom. Da se na Bledu, kjer je tuji naval tem nevarnejši, dela v nakazani smeri, nam jasno pričajo razna društva, ki so se tu ustanovila in tu delujejo v prosepah domačinov. Zlasti pomemben je korak, katerega je Bled napravil v letošnjem letu. Nekaj minut od jezera ob glavni cesti, ki pelje v Gorje, stoji novo poslopje, zgrajeno izključno v namen splošne probuja blejskega občinstva. Na čelu poslopja stoji napis „Blejski dom“. To ime mu pristaja v popolni meri, kajti v njem imajo svojo prostore: „Blejsko društvo“, kmetijska podružnica in posojilnica. Polag tega bo imel občinski urad tu svojo pisarno. V prvem nadstropju se nahaja lepa velika dvorana, ki bo dobro služila pri koncertih, pogovorih, predavanjih, raznih sejah itd. Na desni strani glavnega poslopja je prizidana moštarna, jako praktično urejena in založena z raznimi kmetijskimi pripravami, katerih se občani kaj radi in z najboljšim uspehom poslužujejo. Težko more na Kranjskem katera druga moštarnica z blejsko tekmovali. Na levi strani ima gasilno društvo shrambo za svoje orodje. Vsak večak mora priznati, da je bogata zaloga povsem uzorna in se sme drugim v zgled staviti. Z največjim zadovoljstvom se mora pozdraviti ideja, sezidati poslopje, pod čegar streho bodo složno delovala vsa tukajšna društva v prid našega stiskanega kmeta. Zlasti si je s sezidavo „Blejskega doma“ postavila trajen spomenik trojica neutrudljivih, za splošni napredek domačinov vedno unetih rodoljbov, kateri klub pritisku od znane strani, ki dela vedno na to, da ohrani kmeta v stari nezavednosti, skrbe za izobrazbo in kulturni napredek Blejcev. S tem, da dosežejo svoj smoter, dobe najboljšo plačilo svojega nesebičnega delovanja. Če tudi utegne priti vodstvo blejske občine kedaj v drugačne roke, trajno to gotovo ne bo, naši zanamci pa se bodo z veseljem in hvaležnostjo ozirali na one čase, v katerih se je pot napredku odprla. „Blejski dom“ se tvori, kakor se čuje, s primerno slavnostjo dne 4. oktobra t. l. in mi mu k otvoritvi želimo, da zamore stavljeno si nalogo z najboljšim uspehom rešiti ter doseči, da bo vsled izredne naravne krasote od dičnih naših pesnikov tako oboževani Bled tudi po splošni probujenosti domačinov zavzel častno mesto.

Iz Metlike, 25. septembra. Ol kar so vinogradi opustošeni, vlada v Beli Krajini nepopisna beda. Kmet nima česa prodati in kar proda, mu nič ne vrže. Poljski pridelki so namreč po tako nizki ceni, kakor že 50 let ne, povrh so se letos radi

slabega vremena in veliko dežja prav slabo obnesli. Pšenico plačujejo prekupci po 1 gld. mernik, k večjemu ako kdo obljubi 1 gld. 25 kr. Iz vinogradov seveda še se dozda nič ne dobi. Za naprej imamo pač nado, kaj dobrega vina pridelati, kar nas bo tukaj dobro opomoglo. Za to upanje se imamo zahvaliti vladai, ker vinorejce izdatno podpira, tako da je rigolanje in cepljenje trt takorekoč na dnevem redu, kar bi drugače ne bilo, ker itak zadolženi kmet, drugje ne bi mogel pomoči najti. Ker je vlada trgovino s prašiči nekoliko olajšala, je prišlo precej denarja v deželo. Denarja zelo potrebni kmetje so skoraj vse svinje, kar so jih na domu imeli, prodali trgovcem s prašiči in denarja toliko dobili, da zamorejo plačati davke in nekoliko obrestij od svojih dolgov ter porabiti nekoliko za domače potrebe, za obleko, obvalo itd. A, kaj bo sedaj? Svinjske klaje ima kmet zadosti, svinje je pa prodal, ker je denarja rabil, drugih pa na domačem trgu ni mogoče kupiti, ker jih sedaj nihče nima, s Hrvaškega pa se ne smejo prignati, ker bi bile konfiscirane. Kmetu se je bati, da mu pojde izdatna klaja v nič. Tem, prevdanka vrednim žalostnim okoliščinam bi se pač lahko s tem v okom prišlo, da bi vlada nakup prešičev v bližnjem Karlovcu in njih uvažanje vsaj v Beli Krajini dovolila. Kakor je iz razglasov zagrebske vlade razvidno, ni svinjske kuge od Zagreba do Reke nikjer več. Karlovec, kot glavni trg za svinje, je takorekoč sredi tej planjave, a v njegovi celi okolici ni svinjski kugi niti sledu. Prešiče, ki se v Karlovec na trg priženejo, pregleda živinozdravnik in šele če spozna, da so zdravi, jih smejo lastniki prodati. Naši ljudje kupujejo svinje najraje v Karlovcu, ker so tam cenejše in tudi ker so dobrega plemena. Prav veliko dobroto bi vlada Belokrajini izkazala, ako bi ji nakup svinj v bližnjem Karlovcu dovolila. Sedaj si tukajšnji kmet drugače opomodi ne more, nego s svinorejco, ker vender klaje toliko pridela, da si zamore par svinet vzrediti, in zanje, okoli novega leta pridobiti kaj denarja za različne potrebe. Ako je vlada v strahu, da bi se svinjska kuga zanesla na Kranjsko, če bi mejo količkej odprla, lahko določi, da ob tržnih dnevih domači živinozdravnik na meji mej Hrvaško in Kranjsko svinje pregleda in potem razsodi, ali se smejo k nam upeljati ali ne. S to previdnostjo bi se vsaki nevarnosti glede prenosa svinjske kuge na Kranjsko v okom prišlo, občinstvu pa bi bilo prav izdatno pomagano. Ta skromni nasvet naj bi vlada v poštev vzela, in potem potrebno nemudoma ukrenila, za kar bi ji cela Belo Krajina bila iskreno hvaležna.

—a—

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 28. septembra.

— (Gospod Josip Lenarčič) je po dogovoru z izvrševalnim odborom narodne stranke za jutranjo državnozbornsko volitev umaknil svojo kandidaturo, in sicer iz — taktičnih razlogov. Volilnim možem naše stranke pojasne položaj jutri na voliščih naši zaupni možje.

— (Poštenjak „Slovenec“) je v soboto priobčil slavošpev dr. Šušteršiču, v katerem govori tudi o lanskim deželnozbornskih volitvah ter pravi: „Po končani volilni borbi bil je (dr. Šušteršič) tako slab, da je moral odkloniti ponudbo, naj sprejme deželnozbornski mandat, katerega mu je bil pripravljen odstopiti poslanec katoliško-narodne stranke v zanesljivem okraju.“ Da je bil dr. Šušteršič po končani volilni borbi zelo slab, to radi verjamemo, saj je dobil hude moralčne batine, kar pa kvasi „Slovenec“ o odklonjenem mandatu, je do cela neresnično. Šušteršič bi bil gotovo prevzel mandat, da

jima je dala radovoljno svoj blagoslov. Bilo je solz dovolj!

Janko je odšel; mene pa je doletela sreča, da sem še počakal prihoda brata Tončkinega, gospoda Alfonza. Dovršil je svojo vojaško dolžnost, ter se vrnil po dolgem času v naše mestece. Ol očeta podedoval je lekarno, ki pa je bila do tedaj v najemu. Sedaj pak jo je hotel sam prevzeti, vender v to svrhu rabil je nekaj denarja. Odkodi ga dobiti? Hm oženim se, dobim po vrhu še brhko ženico!

Da si se nisva nikdar dobro razumela, poiskala me je kmalu, ter mi do malega razložil svoje načrte: lekarno otvorim, opremim jo z vsem komfortom, pa z ženico bova živela ko dva golobčka.

Vendar najino sporazumljenje ni bilo trajno. Ako sem pred leti njegovo narodno mlačnost graja, spoznal sem sedaj, da je popolnoma v nasprotni nabor prešel. Pri prvi priliki „povedala sva si svoj mnenje“, in konec je bilo najinega prijateljstva.

S Tončko pa sva še kedaj kaj pokramljala, kazala mi je drobna, dehteča pismica, ki jih je nočila vedno v nedrji.

Sedaj jo je bila sama ljubezen! Kaj se hoče spolnila je ravno 16 let in 8 mesecev!

ta debelušna teta Zofija; ni ji bilo zla. Hotela je seveda od mene vedeti imenitne rači, n. pr. kako sem zadovoljen s hrano po dunajskih gostilnah itd. Kramljali smo še običnih 15 minut, zvedel sem vsaj vse važnejše novice našega mesteca ter se poslovil.

Tri tedne pozneje ležala sva na domačem vrtu. Janko in jaz po kosilu v travi pod košato jablano. To mi je bil jako ljub drug izza mladosti; koliko budalosti sva skupno zakrivila, ko sva še obiskovala spodnjo gimnazijo! Tedaj pa mu umreta roditelja zapored, in varuh njegov ga pošlje po najhitrejši krah — v kadetni zavod Libensau poleg Gradca. Dovršil je izpite dobro, in sedaj je bil baš kot častniški namestnik na dopustu.

Govorila sva seveda kmalu o Tončki. Menil sem, da bode moja povest o „dekličini molitvi“ nanj večji utis napravila: a on se je le nekako leno zasmejal. To je bilo vse! Hotel je takoj pokazati, da v kratkem že lahko misli na resno ženitev in me precej — pomenljivo vprašal, kako je z njenim premoženjem, kaj je z njenim bratom-varuhom itd. Radovoljno sem mu postregel s podatki, v kolikor so mi bili znani. „A, vidiš“, reče mi „6—8000 je premalo za kavejco; nič ni...“

In vender je bilo! Napravili smo krasen izlet tja v Dolino! Ko se je žgoče solnce skrilo za gozdni vrh, izbrali smo si ob parobku krasno trato, ter se — veliki otroci — prav nedolžno igrali. To priliko sta porabila Janko in Tončka, da sta se oddaljila. Iskal sem ju in ju iztaknil baš, ko sta se objemala in poljubovala.

N sem ju hotel motiti.

Pri luninem svitu odhajali smo zopet domov, seveda sparoma, Tončka in Janko sta vedno zastajala za gardedamami; sevé, bilo je najbolj varno. Delala sta presrečna naklepe in jih pečatila s poljubi.

Zopet sva ležala v travi, Janko in jaz, ter mogočne oblake dima puhala v zrak. Danes je bil Janko čisto izpremenjen; govoril je dosti, živahno se kretal, sploh pozabil onih priučenih oficirskih manir, ki naj bi kazale, da je oficir nekaj boljšega od drugih ljudi. Odkril se mi je do cela, priznal, da prvič res ljubi, da že nosi ljubezen v srcu, odkar je prvič v Gradcu pri nekem obiteljskem večeru s Tončko zaplesal. Bodočnost ni ga skrbela. „In če imam čakati in čakati, počakal bodem; to, ali pa nobene!“

Odhajal je, vender veliko pozneje, kot je sprva mislil. Vedla sta se popolnoma kot zaročenca, teta

mu ga je kdo ponudil, a tega ni storil nihče, saj bi sicer Šušteršičevi pokrovitelji ne bili iskali za svojega protežiranca mandata celo v nezaupljivem okraju. Iz najverodostojnejšega vira vemo namreč, da je škofijski tajnik Šiška kmalu po silnem porazu, kateri je zadel Šušteršiča v Kranju in Škofji Loki, pisal dekanu in dež. poslancu g. Kajdžu v Moravče in pritiskal nanj z vso silo, naj odstopi svoj mandat dr. Šušteršiču, da je pa g. Kajdž to odločno odklonil. Tudi sicer nam je dobro znano, da so klerikalni dež. poslanci zelo veseli, da Šušteršiča ni med njimi. „Slovenec“ je hotel Šušteršiča narediti interesantnega in ga predstaviti kot človeka, kateremu je samo za dobro stvar, ne za mandat, a to se mu ne posreči, zakaj Šušteršič je tako dobro znan, da nihče ne verjame v njegovo nesebičnost.

— (Sama hinavščina!) V sobotnem „Slovenecu“ čitamo naslednje jadikovanje: „Velikanska in v svojih posledicah nepregledna je odgovornost, ki si jo nakopujejo tisti somišljeniki, ki hočejo sedaj, ko je postala naša stranka faktor, s katero se mora računati, rušiti disciplino. Sedanja volitev velja le za boro tri mesece! In zaradi tega naj bi se razbila cela katoliško-narodna organizacija, cela stranka naj bi se zaradi tega porušila! Če že ima kdo svoje pomisleke — dobro, prihrani naj si jih do splošnih volitev prihodnje pomlad. Stranka se je iz sedanje komplicacije tudi učila — vsaka skušnja je učiteljica — in potem se bo gotovo dala prilika vsakemu somišljeniku o pravem času varovati svoje stališče. Saj so pota zato odprta. Sedaj pa rušiti disciplino in jedinstvo, bil bi lahkomišeln samomor in cela katoliško-narodna stranka (bode v posmeh liberalnim klevetnikom. Kdor ne veruje, kako daleč smo zašli, naj čita „Narod“. — Tam bode videl črno na belem, na čegav mlin da oddaja vodo vsakdo, kdor hoče iz golega nasprotovanja, samo osebnega, rušiti disciplino.“ Po teh besedah bi utegnil kdo misliti, da so krščanski socialisti prikriti agentje narodne stranke, da delujejo za nas. Kako je v resnici, se razvidi iz najnovejšega oklica kršč.-socialnega volilnega odbora. V njem pravijo zagovorniki dr. Gregoričeve kandidature: „Da ni podpisanemu odboru za prepir in neslogo, izjavil je s tem, da dr. Gregorič takoj umakne kandidaturu in ne prevzame mandata, če isto stori g. dr. Šušteršič, dr. Žitniku naj se pa pusti prosto roko. Ta korak je gotovo dokaz, da mi ne želimo prepira, kar mi zahtevamo, je prostost v politiki, ter da odločno protestujemo proti vsaki diktaturi. A dr. Šušteršič neče odstopiti, njemu je le za prepir in absolutizem, stvar pride šele tedaj v poštev, kadar se ne tiče njegove osebe. Svojih napak ne vidijo, dolže pa vedno, da mi nečemo jedinstva in sprave. S tem je najbolje razvidno, kaj namerava pri vsih volitvah „osredni volilni odbor katoliške narodne stranke“, v katerem imata glavno besedo dr. Šušteršič in J. Šiška.“

— („Slovenec“ — falsifikator.) V svojem navdušenju za dra. Šušteršiča je „Slovenec“ popolnoma pozabil na vsa načela morale in se poslužuje že najnepoštenjših sredstev, da pomore svojemu kandidatu do zmaga. V soboto je priobčil „izjavo“ odbora „slovenskega katoliškega delavskega društva“, na kateri sta podpisana „za odbor“ Vekoslav Pelc kot predsednik in Josip Lapajne kot tajnik in katera slove: „Društveni odbor izjavlja, da se „slovensko katoliško delavsko društvo“ kot tako ne udeležuje sedanjega volilnega manevra.“ „Slovenec“ kliče hrabro: „Ako odbor „katol. slov. delavskega društva“ nima z agitacijo za dra. Gregoriča nima nobene zveze, tedaj je jasno, s kako pravico da si agitatorji prilastujejo kršč.-socialni plašč!“ Celó tako drzen je, da kliče: „Pričakujemo odgovora.“ No, dobil je odgovor, in sicer tak odgovor, da si ga zapomni. Odborniki „slov. kat. delavskega društva“: Fran Ziller, podpredsednik in urednik „Glasnika“, Jos. Gostinčar, Jos. Štrus, Jakob Golmajer, Ivan Jakopič, Josip Lapajne in Matej Ferkov razpošiljajo naslednje velekarakteristično pojasnilo: „G. knezoškofijski tajnik J. Šiška obrnil se je s pismom na odbor, v katerem zahteva pojasnila, se li vtika družstvo v sedanje volitev, da bo vedel vravnati svoje delovanje. Odbor „slovenskega katol. delavskega društva“ je pa odgovoril, da se društvo kot tako ne vtika v volitev. Ker se pa sedaj izrablja izjava odbora in se hoče na ta način segati in vplivati v agitacijo, izjavljajo podpisani odborniki, da se po-

polnoma strinjajo s kandidaturo dra. Gregoriča in obsojajo nekrščansko postopanje „osrednega volilnega odbora katoliške narodne stranke“, kakor tudi obžalujejo, da se spreminja v volilno agitacijo besedilo izjave odbora z dne 19. t. m., katera se je smatrala kot uljudni odgovor na vprašanje g. J. Šiške, ki pa nikdar ni bila namenjena za javnost.“ Iz tega pojasnila se vidi, da je ves odbor, izvzemši predsednika V. Pelca, ki je v službi pri dru. Šušteršiču, na strani dra. Gregoriča, vidi se pa tudi, da je „Slovenec“ privatno pismo falsificiral in iz njega naredil „izjavo“, da bi imel orožje zoper dra. Gregoriča. S studom in gnevom se odražajo vsi pošteni ljudje od elementov, ki delujejo s takimi sredstvi za svojo stvar. Duhovniki so falsificirali podpis dra. Kreka na volilnem oklicu katoliško narodne stranke, duhovniki-uredniki so falsificirali privatno pismo in naredili iz njega izjavo. Prav ti falsifikatorji nosijo zvonce mej duhovniki in v stranki in njih počenjanje očrni vso duhovščino. Ali v takih razmerah ni dolžnost vseh tistih duhovnikov, kateri nečejo, da bi jih ljudstvo metalo v jeden koš s falsifikatorji podpisov in pisem, da na slovesen način pokažejo, da nimajo z onimi nič opraviti?

— (Slovensko gledališče.) Uprizarjanje izvirnih dramatičnih in glasbenih del spada mej prve naloge slovenskega gledališča, saj je sicer nemogoče, da se razvije slovenska drama in dramatična glasba. Vodstvo slovenskega gledališča se zaveda te svoje dolžnosti in je zategadelj določilo, da se prihodnja sezona otvori z izvirno dramo iz peresa jednega najuglednejših slovenskih pisateljev, z dramo „Iz osvete“, katero je spisal prof. Funtek. Glavna skušnja za to dramo bo v terek zvečer, ustop pa bo dovoljen samo povablencem. Igra je tako dobro studirana, da bode brez dvoma otvoritvena predstava prava elitna predstava. Zanimanje za to predstavo je občno, saj je pa tudi redka prilika, videti na odru delo domačega pisatelja. Druga predstava bode v nedeljo, dne 4. oktobra; igral se bode Shakespearejev „Otello“, kateri je prišel lani prvič na naš oder, a se na nedeljo še ni igral. Upati je, da bode občinstvo v bodoči sezoni dramatične predstave tako marljivo obiskovalo, kakor navadno obiskuje operne. — Utopnice za otvoritveno predstavo se že prodajajo v trafiki g. Šiška.

— (Kmetijsko kemično poskušališče.) Poljedelsko ministerstvo je, ustrežaje opetovano izrečenim željam, odredilo, da se ustanovi v Ljubljani kmetijsko kemično poskušališče in je naročilo načelniku kemičnega poskušališča v Celovcu, g. dru. Ernestu Kramarju, da izvrši potrebne priprave. Osrednji odbor kranjske kmetijske družbe je sklican na sejo, v kateri mu predloži dr. Kramar svoj načrt.

— (Napisa na novem o kr. poštne in brzojavnem uradu) sta dovršena. Na levi strani (proti Slovanu ulici) nad II. nadst. pritrjen je nemški, na desni proti Šelenburgovi ulici) pa slovenski, na pročelnem zidu kupole pritrjena je latinska letovica 1896.

— (Hubadova odhodnica.) katero je priredila zaslužnemu svojemu koncertnemu ravnatelju hvala „Glasbena Matica“, minulo soboto v telovadni dvorani „Sokola“ je bila najlepši dokaz za veliko priljubljenost, katero si je pridobil gosp. Hubad v petih letih svojega tukajšnjega uspešnega delovanja na glasbenem polju. Obsežni prostori so bili vsi prenapolnjeni, zbralo se je toliko odličnega občinstva, kakor malokdaj pri enakih prilikah. V imenu pevskih zborov (moškega in ženskega) se je poslovil v lepem govoru g. svetnik Vencajz, omenivši zgodovino ustanovitve zbora po pokojnem dr. Grossu do današnjega dne. Ko je pred 5 leti mladi glasbenik g. Hubad, zapustivši svoje študije na konservatoriju, prevzel vodstvo zbora, lotil se je z mladeniškim ognjem dela, dal je petju novo smer, pokazal novo pot. Sijajne uspehe vidi vsak, njih vrhunec sta bila dunajska koncerta, s katerima si je pridobila slavo cela Slovenija. V sveti, idealni ljubezni do umetnosti so tekmovali pevci in njih vodja, kateri naj se tudi še pozneje rad spominja pevskih zborov, v katerih imenu mu kliče: Bog ga živi! Zbor je nato zapel prvi del narodnih pesmi. G. Hubad se je v daljšem govoru ginjeno zahvalil za ovacijo, katero mu je priredil zavod, za katerega je po svojih najboljših močeh delal, omenjal je vseh faktorjev, ki so ga podpirali pri tem delovanju, posebno zares požrtvovalne vztrajnosti obeh pevskih zborov, zmagonosnih pevskih čet in njih načelnikov in načelnic gg. svetnikov Vencajza in Svetka, gg. dr. Gregoričeve in dr. Jenkove. Omenjal je lepih uspehov šole, odbora in predsednika g. Ravniharja, vodje g. Gerbiča, učiteljev gg. Hoffmeistera in Vedrala in predstavil svojega naslednika g. Čerina. Vseh čaka še mnogo dela, da se povzdigne „Glasbena Matica“

na vedno višjo stopinjo dovršenosti. Zahvalno omenja časopisja, ki je vedno prijazno bilo njegovemu delovanju, želeč, da bi tako bilo tudi dalje. Ista ljubezna, kakor doslej, oklepa naj tudi nadalje vse, zato nazdravi napredku „Glasbene Matice“, kateri bode — ako le mogoče — po dovršitvi svojih daljnih študijah rad posvetil svoje sile. Oba govora je občinstvo usprejelo z burnimi živimi kliči Hubadu! Moški zbor je potem zapel „Popotnika“, v katerem se je g. Meden odlikoval s svežim, krepkodonečim glasom, mešani zbor pa drugi del narodnih pesmi. Večera so se udeležili vsi domači narodni odličnjaki, izmed unanjih pa naj omenimo slučajno tu mudečega se g. Miroslava Hubmajerja iz Sarajeva. Po končanih govorih in petju se je začel improviziran ples pri zvokih vojaške godbe, ki je prav zaslužno sodelovala. — Vsi navzoči so se poslovili od velezaslužnega g. Hubada s prisrčno željo, da se skoro zopet povrne v našo sredo.

— (Razstavljene fotografije.) V izložbi g. Kollmanna na Mestnem trgu so razstavljene fotografije vseh odličnejših članov slovenskega gledališča.

— (Odpustniki) tukajšnjega 27., zatam domačega pešpolka št. 17 in 24. in 25. bramborskega batalijona odšli so zadnji petek in soboto domu.

— (Brezsrčna ženska.) Posednica Barbara Jerman v Preserjih v občini Homec je imela od letošnje spomladi svojo 21letno blazno hčer Franico zaprto v vlažni kleti, katera nima nobenega okna. Blazno dekle je moralo ležati na golih tleh, ker jej mati niti snopa slame ni dala v ječe. Zoper brezsrčno žensko se je začelo kazensko postopanje, blazna hči pa se odda v blaznico.

— (Deželnozborske volitve na Štajerskem.) Veleposestniki so volili v dež. zbor 12 pristahev nemškoliberalne stranke.

— (Premeščeni notarji.) Gosp. Jos. Trešacher, notar v Velikovecu, je premeščen v Beljak; g. Jos. Rainer iz Podkloštra v Velikovec, gosp. Rudolf Bratscko iz Žal. Kaplje v Podklošter.

— (Napredujemo?) „Mir“ piše: Pred kratkim nas je naučni minister Gautsch obdaril s Palatom in Knappitschem, kojih nobeden ne zna poštene slovenščine; sedaj pa mu je sledil še pravosodni minister grof Gleispach, ki je imenoval sodnijskega tajnika dr. Schoberlechnerja svetovalcem deželnega sodišča v Celovcu. Tudi ta gospod ne zna besedice slovenske, pa je vendar prišel na mesto rankega svetovalca Straussa, ki je bil vsaj kolikor toliko več slovenščini. Tako napredujemo! Sedaj imamo v zboru o. kr. deželne sodnije celovške samo še tri takozvane „dvojezične“ referente, izmed kojih pa je tudi prav za prav samo jeden slovenskega jezika popolnoma zmožen. Človek bi sodil, da naj bi se vsaj pri imenovanju sodnikov ravnalo jedino le po dejanskim potrebam in brez ozira na narodne in politične spletke. Toda tega naši nasprotniki ne razumejo ali pa vsaj razumeti nečejo. Kakor v tem, tako nas bodo prekanili še v marsikaterem drugem slučaju. Ako nas znamenja ne gohufajo, propademo tudi pri imenovanju naslednjega sodnijskemu predsedniku baronu Myllnu; kakor ta, tako tudi njegov presumtivni naslednik ne zna čisto nič slovenščine. Gospodje državni poslanci naši, sedaj je čas, da storite za nas potrebne korake, kajti — po toči zvoniti je prepozno!

Brzojavke.

Dunaj 28. septembra. Politična situacija je postala hkrati precej kritična. Levičarji se razunemajo za najodločnejšo opozicijo zoper vlado. Ministri, kateri so se že vrnili iz Oršove, se bodo jutri posvetovali o položaju. Ako store levičarji, kar obetajo, ako levičarski člani proračunskega odseka odlože vse referate, razpusti vlada zbornico takoj.

Dunaj 28. septembra. Fcm. Appel, vojni zapovednik v Bosni in v Hercegovini, je stopil v pokoj. Njegovim naslednikom je imenovan dalmatinski namestnik fcm. David, namestnikom v Dalmaciji pa general Pinter.

Oršova 28. septembra. Železna vrata so se odprla na slovesen način v navzočnosti cesarja, kralja srbskega in kralja rumunskega. Vožnja skozi Železna vrata je trajala 4 minute. Pri dinéju je cesar napil srbskemu in rumunskemu kralju, katera sta primerno odgovorila. Vsi navzočni ministri so dobili srbska in rumunska odlikovanja.

Carigrad 28. septembra. Policija je aretovala več sto oseb, skoro same Turke, zaradi razširjenja zoper sultana naperjenih spisov. Mej aretovanci je tudi 20 častnikov, kateri so dotične spise razširjali mej vojake.

Pariz 28. septembra. Določeno je definitivno, da obišče ruski car poslansko zbornico, kjer ga bodo pozdravili senatorji in poslanci.

Umrlj so v Ljubljani:

26. septembra: Marija Strel, posestnikova žena, 55 let, Pred škofijo št. 1, srčna vodenica. — Avguštin Jurjovec, voznikov sin, 40 dnij, Marije Terezije cesta št. 14, unetje sapnika.

Meteorološko poročilo

Sept.	Čas opa- zovanja	Stanje baro- metra v mm.	Tempe- ratura v °C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm v 24 urah
26.	9. zvečer	726.0	8.6	sl. jvzh.	skoro obl.	
27.	7. zjutraj	729.7	7.8	sr. jug.	pol obl.	1.0
	2. popol.	730.6	18.6	sr. szahod	skoro jas.	
28.	9. zvečer	733.4	10.5	sl. jvzh.	jasno	
	7. zjutraj	734.5	5.4	brezvetr.	megla	0.0
	2. popol.	733.8	16.0	sl. vzjvzh.	jasno	

Srednja temperatura sobote in nedelje 9.1° in 12.3°, na 4.3° in 1.0° pod normalom

Dunajska borza

dné 28. septembra 1896.

Skupni državni dolg v notah	101	gld.	40	kr.
Skupni državni dolg v srebru	101	gld.	45	kr.
Avstrijska zlata renta	123	gld.	30	kr.
Avstrijska krona renta 4%	101	gld.	10	kr.
Ogerska zlata renta 4%	122	gld.	15	kr.
Ogerska krona renta 4%	99	gld.	10	kr.
Avstro-ogerske bančne delnice	951	gld.	—	kr.
Kreditne delnice	268	gld.	25	kr.
London vista	119	gld.	85	kr.
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	gld.	80	kr.
50 mark	11	gld.	74	kr.
30 frankov	9	gld.	64 1/2	kr.
Italijanski bankovci	44	gld.	40	kr.
C. kr. cekini	5	gld.	67	kr.

Dné 26. septembra 1896.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	144	gld.	25	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	180	gld.	—	kr.
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	128	gld.	—	kr.
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	gld.	—	kr.
Kreditne srečke po 100 gld.	197	gld.	—	kr.
Ljubljanske srečke	22	gld.	75	kr.
Rudolfove srečke po 10 gld.	23	gld.	—	kr.
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	154	gld.	75	kr.
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	483	gld.	—	kr.
Papirnat rubelj	1	gld.	27 1/4	kr.

Zahvala.

Za mnoge dokaze srčnega sočutja o boleznih in o smrti moje ljubljene, nepozabne soproge, oziroma matere in sestre, gospé

Marije Strel rojene Hrovatin

kakor tudi za mnogobrojne darovane krasne vence, posebno veličastni gospoj baronici Aichelburgovi z Bleda in gospodu baronu Dumreicherju s Savskega Marofa, ter za mnogobrojno udeležbo pri pogrebu, posebno gospodu Tamborninu, e in kr nadporočniku, in v tako lepem številu zbranih gospodom podčastnikom 17. pešpolka, dalje vsem znancem in prijateljem, ki so prišli od blizu in daleč, se tem potom v svojem in v imenu svojega sina srčno ginjen zahvaljujem ter kličem vsem skupaj: „Bog povrni!“

V Ljubljani, dné 28. septembra 1896.

(3048)

Peter Strel.

Zahvala.

Za mnoge dokaze srčnega in tolažilnega sočutja ob žalostni izgubi naše iskreno ljubljene hčere, oziroma sestre

Zorke Mrak

potem za darovane prekrasne vence in za jako častečo udeležitev pri sprevodu k poslednjemu počitku izrekamo vsem svojo odkritosrčno in najiskrenejšo zahvalo.

V Ljubljani, dné 28. septembra 1896.

(3050)

Žalujoči ostali.

Zahvala.

Če je kaj moglo olajšati našo neizrečno bol, so bili v tako priskrbi meri izraženi izjavi sočutja blagih ljudi.

Ker nam ni možno, zahvaliti se vsakemu posebej, izrekamo tem potem tisočero hvalo vsem, katerih venci in sožalje so tako dobro deli našemu globoko presunjenemu srcu, in jednako hvalo onim, ki so spremili na poslednjem potu našega predragega rajnega. Pevskemu oddelku slavnega ljubljanskega nemškega telovadnega društva vrhu tega naša najgloblje čustvena hvalo za pretresljive nagrobnice.

V Ljubljani, dné 28. septembra 1896.

(3051)

Rodbina Ludovik Ecker.

Zahvala.

Za mnoge dokaze srčnega sočutja mej boleznijo in o smrti našega ljubljene soproga, oziroma sina, brata in srijca, gospoda

Antona Grilc-a

posestnika in trgovca na Vačah

kakor tudi za mnogobrojno udeležbo pri pokojni-kovem pogrebu in za mnoge podarjene vence izre-kamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, posebno pa častiti duhovščini in pevskemu društvu „Struna“, ki je svojega uda z v srce segajočimi žalostinkami spremilo do groba, tem potom najiskrenejšo zahvalo.

Na Vačah, dné 26. septembra 1896.

(3045)

Žalujoči ostali.

Restavracija in trgovina z mešanim blagom

poleg neke postaje dolenjske železnice ležči

se oddajata v najem. 2014-3

Več se izve pri upravnistvu „Slov. Naroda“.

Ljudevit Borovnik

(1832) puškar v Borovljah (Ferlach) na Koroškem se priporoča v izdelovanje vsakovrstnih pušek za lovce in strelce po najnovejših sistemih pod popolnim jamstvom. Tudi predeluje stare samokresnice, vzprejema vsakovrstna popravila in jih točno in dobro izvršuje. Vse puške so na c. kr. preskuševalnici in od mene preskušene. — Nastrojeni ceniki zastoj.

Poštna

in brzojavna upraviteljica

katera zamore samostojno poslovati in je slovenskega, nemškega in italijanskega jezika vešč. vzprejme se v službo. Z dolgoletno službo se dá prednost. Plača pa dogovoru. Ponudbe naj se uložijo pri c. kr. pošt-nem in brzojavnem uradu na Jesenloah (Gorenjsko).

(3049)

Litija

Franc Grünwald

naznanjam p. n. občinstvu, da sem se preselil z dnem 21. septembra t. l. s svojo

krojaško obrtjo

iz Šmartna pri Litiji

v Litijo

kamor naj mi sl. občinstvo odslej svoja cenjena naročila pošiljati blagovoli. P. n. občinstvu se najiskrenejši zahvaljujem za dosedanje naročila in zagotavljam, da se bodem tudi v nadalje potrudil s poštenim delom in nizko ceno v popolno zadovoljnost postreči. (3042—2)

Litija

Najvišje priznanje

lekarju PICCOLI-ju v Ljubljani kot prirejevalcu

kapljic za zobe

katero je s zadovoljnim uspehom Nj. ces. in kr. Visok. prejasna gospa prestolonaslednica-vdova nadvojvodinja

Stefanija

izvolila opetovano uporabiti.

Cena steklenici 20 kr., 10 steklenic 1 gld. 50 kr. Poštna naročila se izvrše obratno; poštino plača naročitelj.

Lekarna PICCOLI „Pri angelju“

Ljubljana, Dunajska cesta. (2635—13)

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnice

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. junija 1896.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v srednjeevropskem času. (1705-222)

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 12. uri 5 min. po noči obojni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, des. Selsthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Inomost, Steyr, Linz, Dunaj via Amstetten. — Ob 6. uri 15 min. s jutraj mešani vlak v Kočevje, Novo mesto. — Ob 7. uri 10 min. obojni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj des. Selsthal v Solnograd, Steyr, Linz, Budejovice, Pizenj, Marijine varo, Hebr, Francovo varo, Karlovo varo, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten na Dunaj. — Ob 12. uri 55 min. popoldne mešani vlak v Kočevje, Novo mesto. — Ob 11. uri 50 min. popoldne obojni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Selsthal, Dunaj. — Ob 4. uri popoldne obojni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno, des. Selsthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Inomost, Bregence, Curia, Genevo, Pariz, Steyr, Linz, Gmunden, Ischl, Budejovice, Pizenj, Marijine varo, Hebr, Francovo varo, Karlovo varo, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — Ob 6. uri 30 min. s večer mešani vlak v Kočevje, Novo mesto. — Ob 7. uri 44 min. s večer obojni vlak v Lesce-Bled. — Vrhu tega ob 5. uri 39 min. popoldne vasko nedeljo in praznik v Lesce-Bled.

Prihod v Ljubljano juž. kol.).

Ob 5. uri 52 min. s jutraj obojni vlak z Dunaja via Amstetten, Solnograda, Bregence, Inomosta, Zella na jezeru, Lend-Gastein, Linz, Steyr, Gmunden, Ischl, Aussee, Ljubna, Celovec, Beljaka, Franzensfeste, Trbiža. — Ob 8. uri s jutraj obojni vlak iz Lesce-Bleda. — Ob 8. uri 19 min. popoldne obojni vlak z Dunaja via Amstetten, Lipskega, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Hebr, Marijinih varov, Pizenj, Budejovice, Solnograda, Linz, Steyr, Pariza, Genevo, Curia, Bregence, Inomosta, Zella na jezeru, Lend-Gastein, Ljubna, Celovec, Pontabla, Trbiža. — Ob 2. uri 32 min. popoldne mešani vlak iz Kočevja, Novega mesta. — Ob 4. uri 55 min. popoldne obojni vlak z Dunaja, Ljubna, Selsthal, Beljaka, Celovec, Franzensfeste, Pontabla, Trbiža. — Ob 6. uri 35 min. s večer mešani vlak iz Kočevja, Novega mesta. — Ob 9. uri 4 min. s večer obojni vlak z Dunaja preko Amstetena, iz Lipske, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Hebr, Marijinih varov, Pizenj, Budejovice, Solnograda, Ljubna, Beljaka, Celovec, Pontabla, Trbiža. — Vrhu tega ob 10. uri 2 min. s večer vasko nedeljo in praznik iz Lesce-Bleda.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.) v Kamnik.

Ob 7. uri 35 min. s jutraj, ob 2. uri 5 min. popoldne, ob 4. uri 50 min. s večer, ob 10. uri 25 min. s večer. (Poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.) iz Kamnika.

Ob 6. uri 55 min. s jutraj, ob 11. uri 15 min. popoldne, ob 6. uri 20 min. s večer, ob 9. uri 55 min. s večer. (Poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Prav lep jednoleten

pes „prepeličar“

od premovane matere, svetlo-rujave kodraste dlake, je na prodaj. — Kje? pove upravništvo „Slov. Naroda“. (3044-1)

Stanovanje

v III nadstropju, obstoječe iz 4 sob in pritlik se odda v najem v novozidani hiši na Vrtači. (3027-1)

Več pove Filip Supančič, Rimska cesta št. 16

Prodajalka

za trgovino z mešanim blagom, v manufakturi dobro izvedena, nemškega in slovenskega jezika zmožna, vzprejme se takoj, eventuelno v 6 tednih pod dobrimi pogoji. Ponudbe gospodu Karolu Hermann-u v Laški trgu (Markt Tüffer. (3028-1)

Malinov sirup

iz gorskih malin narejen, z najboljšo vonjavo i. t. d.

1 kilo v steklenici 65 kr., pol kile 35 kr.

Lekarna Trnkóczy v Ljubljani.

Razpošilja se vsak dan s pošto. (2558-16)